

tillader mig at anmode det høje Ting om at vedtage det, som det foreligger.

Brandes: Den ærede Ordfører (Tvede) nævnede, at dette Lovforslag vender tilbage til dette høje Ting fra Folketinget med nogle Ændringer. En af disse maa jeg fra mit Standpunkt betragte som af væsentlig Natur, som en principiel Ændring. Ærede Medlemmer erindre, at baade da Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget, og da det var til anden Behandling, gjorde det Mindretal, hvortil jeg hørte, gældende, at saaledes som Lovforslaget forelaa, indeholdende en almindelig Ret for Staten til at ekspropriere i alle militære Øjemed, var det neppe grundlovmedholdeligt. Derom stod der nogen Strid med den højtærede Konseilspræsident. Nu har Folketingets Udvalg helt sluttet sig til den Anskuelse, jeg den Gang gjorde gældende, og Lovforslaget er af Folketinget blevet begrænset saaledes, at det kun gælder visse militære Øjemed, men ikke omfatter alle militære Øjemed. Det var netop det Standpunkt, som Mindretallet her stod paa, at et Forslag, som var af saa almen Natur som det da forelagte, ikke kunde siges at være i fuld Overensstemmelse med Grundlovens Regel. Jeg tillod mig, da Lovforslaget den Gang forlod det høje Landsting, at sige til den højtærede Konseilspræsident, at det nok vilde vende ændret tilbage fra det høje Folketing, og at den højtærede Forsvarsminister da hellere burde søge allerede her i Tinget at foranledige den Forandring, Lovforslaget nu er undergaaet. Men den højtærede Forsvarsminister vilde ikke høre et godt Raad af det Mindretal, hvortil han ikke behøvede at tage noget Hensyn. Nu har dog dette Mindretal faaet Ret overfor den højtærede Forsvarsminister, Folketinget har sluttet sig til dets Opfattelse, den højtærede Forsvarsminister har maattet bøje sig derfor, og nu indstilles Forslaget i denne Form af alle Partier her i det høje Landsting. Dette tror jeg, at den højtærede Forsvarsminister gjorde godt i at mærke sig. Man skal ogsaa tage imod et godt Raad, naar det kommer fra Modstanderne. Desuden burde den højtærede Forsvarsminister, som jo er stærk i Ordsprog, huske paa, at undertiden gaar det virkelig saaledes, at liden Tue kan vælte et stort Læs.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg takker Udvalget, fordi det enstemmigt har indstillet det foreliggende Forslag til

Vedtagelse, og da jeg har sagt allerede i Folketinget og vil gentage det her, at jeg kan modtage Forslaget, som det her foreligger, har jeg ikke fundet Anledning til at rejse nogen Debat om den Sag. Men den sidste ærede Taler frister mig jo. Jeg skal imidlertid, saa godt jeg kan, modstaa Fristelsen og kun sige til det ærede Medlem, at jeg tager gerne mod et godt Raad ogsaa fra en Modstander, men et godt Raad saadan i al Almindelighed kan jeg ikke tage Hensyn til, naar det ikke er formuleret. Det ærede Medlem, der var Mindretal, da Sagen forelaa første Gang, gjorde sig ikke den Gang den Ulejlighed at formulere sit Standpunkt. Nu har jeg opnaaet det, jeg ønskede at opnaa. Det, der har stødt enkelte Medlemmer i Folketinget som ogsaa det ærede Medlem, var det Udtryk, at man kunde ekspropriere „i militære Øjemed“, men det, der nu skal eksproprieres til, er jo kun militære Øjemed, og i andre Øjemed end dem, der her ere nævnte, har der aldrig været tænkt paa, at der skulde fordres Ekspropriation. Det, der var Anledning til Lovforslaget, var Ønskeligheden af at erholde Ret til at ekspropriere for at faa udvidet en Øvelsesplads, en Eksercerplads, og der er Tale om, at andre Garnisoner kunne have Anledning til at kræve Ekspropriation for at faa andre Skydebaner end dem, de nu have. At man i Folketinget har indskrænket Lovforslagets Ekspropriationsret saaledes, at den kun omfatter de militære Forhold, som falde ind under den nugældende Hærordning, kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, idet jeg forudsætter, at hvis man en Gang kommer til en ny Hærordning, kommer til at lovgive paa ny om den Sag, vil Spørgsmaalet om de Ekspropriationer, der skulle foregaa, selvfølgelig blive taget med i en saadan Lovgivning, akkurat som Tilfældet var i Fjor, da jeg forelagde Rigsdagen Forslag om nye Garnisoner paa Sjælland. Da blev der i Loven indført en Bestemmelse om Ret til at ekspropriere for at kunne føre denne Lov ud i Livet. Med Hensyn til de nye Garnisoner trænger Forsvarsministeriet saaledes ikke til nogen Ekspropriationslov. Her er kun Tale om de ældre Garnisoner, i dette Tilfælde om Helsingør, og der kan blive Tale om andre Garnisoner af ældre Dato. Nu faar man altsaa den Bemyndigelse, man har ønsket og krævet. Man har undgaaet de fæle Ord „i militære Øjemed“. Det er det hele. Det er „det samme paa en anden Maade“, som der staar i Mangors Kogebog, andet er det ikke.